

Kl. 20:00

Karen Hækkerup (S):

Når nu det ikke er med i forslaget til vedtagelse, vil jeg gerne spørge, om hr. Simon Emil Ammitzbøll er enig i det, som den øvrige del af oppositionen siger, nemlig at vi skal blive bedre til at se på faggrænser. Selv om det ikke står i det forslag til vedtagelse, som vi vil ende med at skulle stemme om på torsdag, uanset om man ender med at stemme for eller stemme gult, eller hvad man gør, vil hr. Simon Emil Ammitzbøll så give sit ord på, at det er en problemstilling, som også han vil søge at arbejde videre for, selv om han ikke vil trykke på den grønne knap sammen med oppositionen?

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:00

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Nu stemmer man jo først om det, som der er sandsynlighed for at der er flertal for, så det får jeg næppe lejlighed til at forholde mig til. Men jeg vil gerne forholde mig til det indholdsmæssige i det, som fru Karen Hækkerup spørger om, og jeg synes selvfølgelig, at det er relevant at se på problematikken med faggrænser hos domstolene, ligesom det også er inden for f.eks. sygehusområdet og andre steder i den offentlige sektor, så det vil jeg altid være åben over for. Og det ville jo også være naturligt at kunne fortsætte de drøftelser i forbindelse med de forhandlinger, som Folketingets flertals vedtagelse lægger op til at der skal tages med justitsministeren til efteråret.

Kl. 20:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet. Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt først finde sted i overmorgen, torsdag den 28. maj 2009.

Det næste punkt på dagsordenen er:

52) Forespørgsel nr. F 39:**Forespørgsel til integrationsministeren og justitsministeren:**

Hvad kan regeringen oplyse om den igangværende bandebrigade i København, og hvilke initiativer agter regeringen at iværksætte for at stoppe bandebrigaden og få situationen normaliseret igen?

Af Peter Skaarup (DF), René Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Marlene Harpsøe (DF) og Pia Kjærsgaard (DF).

(Anmeldelse 25.03.2009. Fremme 31.03.2009. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 28. maj 2009).

Kl. 20:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 28. maj 2009.

Den første, der får ordet for begrundelse, er ordføreren for forespørgerne, og det er hr. Peter Skaarup.

Kl. 20:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Da Dansk Folkeparti anmeldte forespørgslen her i Folketinget den 25. marts, var emnet bandekriminalitet jo desværre meget aktuelt. Det, vi så kan konstatere, er, at det er mindst lige så aktuelt nu, for det ser ud, som om de stridigheder, der er mellem banderne på forskellige niveauer, ikke rigtig vil tage nogen ende. Derfor er vi selvfølgelig meget optaget af, hvad der kan gøres fra Folketingets side, fra regeringens side, fra myndighedernes side i det hele taget for at komme den her bandekriminalitet til livs.

Vi mener grundlæggende, at banderne skal rykkes op med rode, og det, havde jeg nær sagt, må koste, hvad det vil. Det er vigtigt, at samfundet garderer sig imod, at nogen gør sig til små stater i staten, der bestemmer selv og tager selv og gør, hvad der passer dem. De skal være omfattet af lovgivningen som alle mulige andre i vores samfund, og de skal ikke kunne danne deres små enheder og køre de kriminelle markeder efter forgodtbefindende.

Derfor har vi rejst debatten – for at høre, hvilke initiativer der vil blive taget fra regeringens side, fra Folketingets side, fra myndighedernes side. Det er en god debat at få, for det giver mulighed for løbende at følge op på, hvad det er, der – desværre – foregår i øjeblikket ude i samfundet. Det er ikke særlig godt, at vi har de bander. Det er nogle, der skal bekæmpes, og vi mener som sagt, der skal gøres, hvad der overhovedet kan gøres for at bekæmpe selve banderne.

Noget af det, vi også er interesserede i, er selvfølgelig integrationsindsatsen, for vi kan konstatere, at en stor del af problemet er, at vi har nogle utilpassede unge kriminelle, der tilhører indvandrer miljøerne, som både bekæmper rockerne og altså også bekæmper hinanden. Så de er en væsentlig del af problemet, og en væsentlig del af udfordringen er ikke mindst, hvad vi gør for at forhindre, at den fødekæde til banderne, hvor man rekrutterer nye medlemmer, fortsætter. Hvad kan vi gøre for at stikke en kile ind, så vi undgår, at nye kriminelle under den kriminelle lavalder bliver optaget i banderne? Det vil vi meget gerne diskutere, og vi håber, at regeringen er klar med initiativer både nu og i fremtiden på den anden side af de forskellige udvalg og de forskellige indsætter, der er sat i gang.

Det, som Folketinget kan stå for, kan ikke stå alene. Det er vigtigt, at kommunerne er aktive med hensyn til at forebygge, at der kommer unge mennesker ind i banderne. Det er vigtigt, at man på alle planer bekæmper banderne og er opmærksom på, hvad det er, der kan gøres. Vi har haft to høringer i Retsudvalget; begge høringer har peget på, at der kan gøres noget over for banderne, som de er nu, og som niveauet er nu, både når det gælder straf og forebyggelse. Men man har også peget på, at fødekæden skal brydes, og det håber vi at regeringen også har svar på.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Så er det justitsministeren.

Kl. 20:05

Besvarelse

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ingen tvivl om, at forespørgslen vedrører et af de emner, som har optaget regeringen, det politiske system og politiet allermost de seneste

måneder. Derfor er jeg også glad for ved den her lejlighed at få lov til at følge op på de løbende drøftelser, som vi jo har haft her i salen og i forskellige samråd, om, hvordan man kan få dæmmet op for den bekymrende udvikling i bandekriminaliteten.

For 2 måneder siden havde jeg under min besvarelse af et samrådsspørgsmål i Retsudvalget lejlighed til meget detaljeret at redegøre for bandekonflikten, politiets indsats og de fremadrettede tiltag. Så vidt jeg husker, løb min redegørelse for de mange forskellige aspekter af bandeproblematikken og indsatsen herimod op i godt 45 siders talepapir. Så meget tid har jeg jo ikke i dag – heldigvis, er der nok nogen, der vil sige. Så jeg håber på forståelse for, at jeg bliver nødt til at holde mig til de helt overordnede linjer. Og jeg kan nok heller ikke undgå et vist overlap med de drøftelser, vi havde her i salen for et par uger siden under førstebehandlingen af henholdsvis bandepakken og B 141.

Som bekendt har rigspolitiet og politikredsen i de senere år foretaget en tæt monitorering af bande- og rockermiljøet. Dette gør, at politiet har et meget detaljeret overblik over både bande- og rockemedlemmerne helt ned på individniveau. Det illustreres også af rigspolitiets statusrapport. I statusrapporten for 2008 kan man se, at der på tidspunktet for statusrapportens udarbejdelse blev monitoreret 80 rockerklubber og bander med i alt 944 personer tilknyttet. Heraf var der 585 personer med tilknytning til rockergrupper og 359 personer med tilknytning til andre bandegrupperinger. Det var desværre flere end i 2007, og som det også har været fremme i pressen, er det rigspolitiets opfattelse, at der fortsat foregår en mobilisering af medlemmer i både bande- og rockermiljøet.

Rigspolitiets statusrapport beskriver det begivenhedsforløb, der ledte frem til den eskalering, vi har set siden eftersommeren. Grundlæggende handler det efter politiets opfattelse om et opgør mellem de kriminelle markeder. Men det er samtidig et langt mere kompliceret konfliktbillede end det, vi så i forbindelse med rockerkrigen tilbage i 1990'erne. Konflikten er således mere kompleks end blot et opgør om hashmarkedet. En ting er, at bande- og rockergrupperne ikke kun tjener på hashmarkedet; bande- og rockergrupperne tjener også penge på andre former for organiseret kriminalitet, herunder handel med hårde stoffer. En anden ting er, at der ifølge politiet er flere årsager til konflikten end et forretningsmæssigt opgør om et marked. Det drejer

sig ikke mindst om personlige modsætningsforhold og de æresbegreber, som jo er en fundamental del af bande- og rockergruppernes selvforståelse og identitet. Der er med andre ord her tale om en meget kompleks opgave, politiet og de andre aktører står over for, og derfor må vi også se i øjnene, at den eneste vej frem er en bredspektret og vedvarende indsats. Der findes desværre ingen snuptagsløsninger.

Men på den korte bane er og bliver politiets indsats selvfølgelig helt central både for at sikre trygheden i de berørte områder og for at få bande- og rockermedlemmerne væk fra gaden. Det er da næppe heller undgået nogens opmærksomhed, at der de seneste måneder har været tale om en ekstraordinær stor politiindsats. Her er strategien som bekendt massiv polititilstedeværelse i de berørte områder, omfattende visitationer af personer og biler, intensiv og målrettet efterforskning mod bande- og rockermedlemmerne og systematisk ransagning efter ulovlige våben og narko. Og som jeg vil vende tilbage til om lidt, giver den massive intensive politiindsats støt og roligt resultater.

Som bekendt blev efterårets intensivering af politiindsatsen fulgt op af en meget fornuftig finanslovaftale i november måned om gennemførelse af politireformen og styrkelse af politiindsatsen. Trods den intensiverede politiindsats i efteråret, så vi desværre i årets første måneder en stribe meget voldsomme skudepisoder i København. Det stod på den baggrund helt klart for alle, at der måtte skrues endnu mere op for den allerede meget intensive indsats for at sikre borgernes tryghed og sikkerhed, ikke mindst på Nørrebro. Derfor nedsatte Københavns Politi i slutningen af februar en særlig bandeenhed, der skulle sikre en samlet koordinering af indsatsen, og der blev i starten af marts hentet ekstra mandskab fra rigspolitiet og de tilstødende politikredse.

Bandeenheden har siden februar patruljeret intensivt på Nørrebro til fods og i biler. Den primære opgave på gadeplan er selvfølgelig at sikre borgernes sikkerhed og tryghed. Det sker først og fremmest gennem synlig tilstedeværelse, systematiske visitationer og bedre dialog med beboerne i området. Samtidig har Københavns Politi med bandeenheden samlet et meget stort antal garvede efterforskere. Jeg kan naturligvis ikke løfte sløret for de konkrete efterforskninger, men lad mig blot sige, at der foregår endda rigtig mange ting i kulissen.

KI. 20:10

Bare for at give indtryk af omfanget af indsatsen kan jeg nævne, at Københavns Politi siden sensommeren har foretaget over 13.000 visitationer. Siden sidste sommer har Københavns Politi beslægtet cirka 170 skydevåben, og alene de sidste 2 måneders intensive indsats fra Københavns Politis nye bandeenhed har ført til, at over 500 personer er blevet sigtet, og at over 30 personer er blevet varetægtsfængslet. Som et illustrativt eksempel på, at bandeenhedens intensive efterforskning giver resultater, blev tre personer for nylig varetægtsfængslet for den skudepisode i februar, hvor en ung færing blev ramt af skud, mens han kørte i bil på Nørrebro.

I forlængelse af intensiveringen af politiets indsats fremlagde regeringen som bekendt i starten af marts en bandepakke som svar på den helt ekstraordinære situation, vi befinder os i. Bandepakken skal sikre tryghed og sikkerhed for borgerne her og nu, og derfor er bandepakken primært fokus på den hårde del af indsatsen, som er afgørende på den korte bane.

Med bandepakken har vi først og fremmest afsat midler til, at der kommer endnu mere synligt politi på gaden i de berørte områder. Samtidig har vi som bekendt fremsat lovforslag, hvor hovedelementerne er markante strafsækkelser, bedre efterforskningsredskaber for politiet samt hurtig indsættelse af dømte bandemedlemmer til afsoning. Som integrationsministeren vil komme ind på om lidt, indeholder bandepakken endvidere en udvidet mulighed for udvisning af bandemedlemmer.

Med bandepakken har regeringen intensiveret brugen af den såkaldte AI Caponemetode, og, som man har kunnet se i pressen, har det styrkede samarbejde mellem SKAT og politiet allerede skabt flotte, markante resultater i form af, at man har beslægtet biler, smykker, kontantbeløb osv.

Endelig indebærer bandepakken, at de berørte kredse skal indsætte særlige banderåd, som skal sikre større tryghed i lokalområderne og bedre koordinering mellem de forskellige aktører. Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg så sent som i går på mødet med Rigsadvokaten og Rigspolitichefen bad om at få udarbejdet en redegørelse til brug for vurdering af, om der bør iværksættes en undersøgelse af spørgsmålet om opløsning af visse bande- og rockergrupper.

Som sagt findes der desværre ingen snuptagsløsninger. Det er en lang og sej proces, hvor en af de helt store udfordringer på den lange

bane er at få taget tidligere og bedre fat om bagvedliggende hovedårsager, så vi får brudt fødekæden til banderne. Grundlæggende er problemerne med utilpassede unge jo først og fremmest symptomer på komplekse, sociale, psykologiske og integrationsmæssige problemer. Derfor er der i flerårsaftalen for politiet netop sat fokus på de kriminalpræventive elementer i indsatsen mod bandekriminaliteten, og med finanslovaftalen i 2009 blev der afsat midler til en mere målrettet og koordineret vidensopsamling, forskning og uddannelse i bekæmpelse af bandekriminalitet, herunder rekrutteringsprocesser og -årsager.

Dertil kommer jo, at den bredt sammensatte ungdomskommission, som regeringen nedsatte, netop nu arbejder på at færdiggøre sine anbefalinger til, hvordan indsatsen mod bl.a. ungdomskriminalitet kan styrkes, så den bliver så målrettet og virksomhedsfuld som muligt.

Som det gerne skulle stå klart, så er indsatsen mod bande- og rockerkriminaliteten en af regeringens absolutte hovedprioriteter. Ingen er mere utålmodig end regeringen efter at se resultater af den massive politiindsats i alle døgnets 24 timer – det skulle da selvfølgelig lige være politiet selv. Men jeg har fuld fortrøstning til, at politiets seje, klassiske efterforskningsarbejde nok skal give de resultater, og det ser vi faktisk allerede dag for dag. Så nu handler det om at fastholde den massive politiindsats, få tiltagene i bandepakken gennemført og tage fat på at styrke den fremadrettede og forebyggende indsats.

Kl. 20:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det integrationsministeren.

Kl. 20:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi har fordelt opgaverne på den måde, at justitsministeren i dag er hovedtaleren, om jeg så må sige, og jeg skal ikke trætte med at gentage, hvad der er sagt. Det, som justitsministeren netop har anført, dækker selvfølgelig den samlede regerings politik, så jeg skal bare ganske kort supplere fra mit område, Integrationsministeriets område.

Jeg er helt enig med justitsministeren i, at det er et meget alvorligt emne, der er rejst til diskussion her i aften. Og jeg var specielt glad for hr. Peter Skaarups indledning, hvori han ser kriminalitetsproblemet mere samlet som en fødekæ-

de, der skal smadres – kan vi vist godt sige – og at alle dele af samfundet altså må være med.

Når forespørgslen også er til integrationsministeren, opfatter jeg det ikke på den måde, at man siger, at alle indvandrere er kriminelle. Jeg opfatter det på den måde, at man må erkende, når man sporer sig ind på kriminalitetsproblemet, at man ikke kan komme uden om, at indvandrerbanderne også spiller en rolle. Og der er det klart, at det selvfølgelig er forebyggelsen, jeg som integrationsminister er optaget af. Det er simpelt hen integrationen, det drejer sig om, og der har vi meget at byde på i Integrationsministeriet. Det er selvfølgelig i et tæt samarbejde også med kommunerne, som hr. Peter Skaarup nævnte det, og i øvrigt med alle dele af samfundet.

Der er for mig ingen tvivl om, at den vigtigste kriminalitetsforebyggende faktor over for de udenlandske bander er integrationen. Det er, at vi får de unge i vej, at småbrødrene ikke får gode ideer, men har nogle helt andre former for forbilleder at leve op til; det er det lange seje træk. Men jeg er glad for at kunne præsentere den bog, der hedder »Den anden virkelighed«, om integrationen, som netop er udkommet, og som viser, at integrationen, som det siges i bogen – og det er ikke noget, vi har sponsoreret i Integrationsministeriet – er en megasucces. Det er den, netop fordi der er så mange gode kræfter, der deltager.

Ud over de helt banale elementer i en integration, som at man skal have arbejde, skal have uddannelse og skal kunne sproget, er det jo vigtigt, at man føler sig inkluderet i samfundet, og at man netop ikke, fordi man føler sig marginaliseret, henfalder til at bruge sin fritid til kriminalitet. Derfor gøres der i samarbejde med Integrationsministeriet også meget udeomkring for at få de unge aktiveret i fritiden.

Man taler tit om, at kvinderne har en stor rolle at spille, specielt når det drejer sig om udlændinge; udlændinges mor derhjemme er indenrigsministeren, det er hende, der i høj grad bestemmer, hvordan det går. Og nu viser det sig jo altså, at det går så godt med integrationen, at kvinderne er blevet langt mere selvstændige, og at de faktisk klarer sig så godt, at det er ved at være et problem, fordi drengene klarer sig langt ringere, så det er sværere senere at finde en ægtefælle. Det har vi selvfølgelig taget bestik af i Integrationsministeriet, fordi integration er en dynamisk proces, hvor vi hele tiden ser på, hvor problemerne er. Og derfor vil vi i højere grad

netop i den kommende tid fokusere på det, jeg kalder rødderne; det gør de også selv. Der er jo eksempler på unge mænd, som kalder sig selv rollemodeller, og som er gået fra at være rødder til at være mønsterbrydere. Det er dér, vi skal hen, og det arbejder vi på.

Men uanset at det altså går stærkt fremad med integrationen, er det klart, at det ikke er tilstrækkeligt. Der sker kriminalitet. Og ud over alt det, justitsministeren har nævnt, skal jeg pege på, at vi jo netop i samarbejde med Dansk Folkeparti nu her en af dagene får vedtaget et lovforslag, hvor vi strammer reglerne for udvisning på en række områder, vi har været enige om. Jeg takker også for, at Socialdemokratiet har givet sin tilslutning og i dag stemt imod SF's ændringsforslag. Det går jo netop ud på, at vi også ser dette at være i bander som en skærpende omstændighed.

Det skal stå helt klart – også for dem, som har en fremmed baggrund uden statsborgerskab – at der altså er en konsekvens af ikke at være statsborger. Der er en konsekvens af, at man er kriminel, og der er en konsekvens af, at man ikke er statsborger, og derfor må man altså være klar over, at hvis ikke man vil følge skikkene og love i Danmark, risikerer man altså fra om nogle få dage i langt højere grad udvisning. Men det er selvfølgelig den sidste løsning. Det vigtigste er forebyggelsen, og at vi, som hr. Peter Skaarup sagde, får smadret fødekæden, og det er vi godt i gang med.

Kl. 20:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 20:20

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak til regeringens ministre for besvarelse af forespørgslen. Vi synes, at der er mange gode takter i det, som regeringen er i gang med på flere planer, og vi glæder os bl.a. over, at der er blevet nedsat de her bandeenheder, der særligt fra politiets side er dedikeret til at bekæmpe banderne i det daglige. Det tror vi har en langsigtet og god effekt, og det er en effekt, vi skal holde fast på.

Jeg vil i starten lige komme ind på et af de problemer, som ligger længere ude i fremtiden, men som også gør sig gældende nu, og det er, at

hvis vi ikke får gjort noget nu, risikerer man, at lillebrødrene, som integrationsministeren var inde på, kommer ind i de her bander og fortsætter det uvæsen, som vi forsøger på at bekæmpe, og så har vi jo ikke nået ret meget, hvis der bare kommer nye soldater til i den hær af bandemedlemmer, der så hele tiden er og måske kan vokse yderligere. Det skal vi gøre, hvad vi kan for at forhindre, og noget af det, vi kan gøre, er jo at forebygge kriminalitet, forebygge den skæve livsbane hos unge – børn og unge, som man næsten sige – som senere hen kan risikere at blive indlemmet i banderne.

Der er det vigtigt set med Dansk Folkepartis øjne, at kommunerne bliver dygtigere til at opfange børn og unge, der er på vej ud i den slags uvæsen, som banderne er. Og det, der også er vigtigt, er, at kommunerne benytter sig af den palet af muligheder, de har i dag, af sanktioner, som vi har vedtaget lovgivning om i Folketinget, mod børn og forældre, der nægter at samarbejde om at rette barnet eller den unge op.

Der er det i den sammenhæng jo ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti ønsker den kriminelle lavalder sænket, fordi det vil kunne gøre, at vi kan få brudt fødekæden til banderne 3 år tidligere, end vi kan i dag. Og det er i den forbindelse langt nemmere at ændre en dårlig kurs i tilværelsen hos en 12-årig end hos en 15-årig, hvorfor det egentlig kun kan gå for langsomt set med vores øjne med at få nedsat den kriminelle lavalder.

Også sagsbehandlerne har i en sådan sammenhæng en rigtig vigtig rolle at spille. Mange børn, ikke mindst mange med indvandrerbaggrund, er på en meget farlig kurs, når de engagerer sig i voldelige overfald på jævnaldrende, når de engagerer sig i gaderøverier, når de engagerer sig i ildebrande, når de engagerer sig i at chikanere brandvæsenet, der så vil ind og slukke de ildebrande, og fornemmelsen er ofte, at de netop ikke bliver tvangsfjernet i tide, fordi man måske ikke ønsker at se, at de børn er inde på en fejlagtig kurs, måske fordi der er tale om børn af indvandrere og man er lidt politisk korrekt og ikke rigtig tør gøre det, der skal til for at gøre det, der er nødvendigt at gøre i tide.

Nu kan vi så se, at bandekrigen raser i ganske uforudsigelige cyklusser. Eneste tilbagevendende motiv, som man ser, er mere eller mindre tilfældigt brug af dødelig vold, der som regel inkluderer brug af skydevåben. Det er det, man går efter, det er det, man vil. Bandemedlemmerne har faktisk ikke ret mange hæmminger i for-

hold til at risikere uskyldige menneskers liv, når de udøver deres uhæmmede vold.

I Dansk Folkeparti nærer vi ikke nogle illusioner om, at mennesker, der skyder med skarpt på fortovscafeer eller andre steder, nær legepladser og i almindelige boligområder, kan tales til fornuft. Der er simpelt hen ikke nogen vej uden om strafskærpselser, som vi også har gennemført, strafskærpselser, som også kan virke forebyggende, men de kan i den grad også hjælpe de kriminelle til at komme ud fra det forkerte spor, de er kommet ind på. Vi arbejder derfor målrettet for brug af minimumsstraffe ved personfarlig kriminalitet, herunder 1 års ubetinget fængsel for at være i besiddelse af skydevåben. Minimumsstraffe er i høj grad vejen frem, men vi er også nødt til at benytte udvisningsdomme som et vigtigt værktøj og et vigtigere værktøj, end det er i dag, fordi mange af dem, der er med i de kriminelle bander, jo ikke er danske statsborgere og kan derfor udvises. Udenlandske kriminelle, der kommer til Danmark for at ødelægge vores samfund, skal efter vores mening smides ud på stedet, også selv om de ikke har nogen tilknytning til landet.

Så der er altså vigtige initiativer, som skal foretages, og på den baggrund vil jeg med formandens tilladelse på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager ministrenes redegørelse til efterretning.

Folketinget anerkender, at der er iværksat en række tiltag for at bremse bandekonflikten og bekæmpe bande- og rockerkriminaliteten, herunder:

- En stærk intensiveret politiindsats med massiv polititilstedeværelse, omfattende visitationer af personer og biler, systematiske ransagninger efter ulovlige våben og intensiv og målrettet efterforskning mod bandemedlemmerne.
- Forligspartiernes finanslovaftale om bl.a. meroptag på Politiskolen og etablering af særlige bandeenheder.
- Regeringens bandepakke med markante strafskærpselser på bl.a. våbenområdet, udvidet mulighed for at udvise bandemedlemmer, intensiveret samarbejde med Skat (»Al

Capone-modellen«) og oprettelse af særlige banderåd.

Folketinget noterer sig, at justitsministeren har anmodet rigsadvokaten og rigspolitechefen om en redegørelse vedrørende spørgsmålet om opløsning af visse bande- og rockergrupper.

Folketinget opfordrer til, at regeringen fastholder den intensiverede indsats for at sætte en stopper for bandekonflikten og bekæmpe bande- og rockerkriminalitet, herunder ved at styrke indsatsen for at bryde fødekæden til banderne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 89).

Kl. 20:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal lige bede ordføreren om at blive stående.

Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse, som vil indgå i Folketingets videre forhandlinger, i hvert fald i denne sag.

Det giver anledning til to korte bemærkninger. Først er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 20:28

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Tak for det og tak til ordføreren for forespørgsre for talen.

Ordføreren kom til at sige noget om forebyggelse i sin tale. Jeg siger kom til, fordi jeg måske hørte galt, men jeg synes ikke rigtig, ordføreren foldede det særlig meget ud, for nu at sige det pænt. I det forslag til vedtagelse, der nu er blevet fremsat, står der også lidt om, at man skal stoppe tilgangen til banderne, men det er meget lidt konkret.

Men hvis vi tager den hårde del af forslaget, er der et helt katalog over, hvad man har gjort, og hvad man vil gøre, og kunne jeg få hr. Peter Skaarup til at løfte sløret lidt for, hvad det er, Dansk Folkeparti mener man skal gøre på forebyggelsesområdet?

Kl. 20:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:29

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener, jeg nævnte sagsbehandlernes rolle, altså at man ikke går på kompromis med, hvem det er, der eventuelt er på vej ud i noget skidt, men at man – måske lidt politisk ukorrekt – giver den samme behandling fra både sagsbehandlerens side og det offentlige system i det hele taget, f.eks. skolerne, til de børn eller de unge, der ser ud til at være inde på et forkert spor. Jeg tror, det er meget vigtigt, at man simpelt hen

udviser konsekvens hele vejen igennem, og her har Folketinget jo givet nogle redskaber, som man kan tage i brug, men som man måske nogle gange vægrer sig lidt ved at tage i brug.

Noget af det, jeg også nævnte, var jo den kriminelle lavalder. Her kan vi måske være lidt uenige, men når jeg taler for en nedsættelse af den kriminelle lavalder, har det igen noget at gøre med, at man mærker konsekvens på et tidligt tidspunkt, i stedet for at man først som 15-årig mærker, at hammeren falder, fordi man har lavet noget kriminelt.

Endelig kan jeg nævne, at det nok er noget, Folketinget bliver nødt til at kigge mere på, for i dag er det jo i høj grad op til kommunerne at bruge de redskaber, vi vedtager herinde. Men hvis man ikke bruger dem godt nok, bliver vi i højere grad nødt til at tage over og anvise nogle løsninger.

Kl. 20:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 20:30

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jeg tror, at frygten for at tale direkte til nogle mennesker har været for udbredt i den offentlige sektor og måske stadig er det. Det tror jeg såmænd ikke hr. Peter Skaarup og jeg kan blive særlig uenige om, men det var sådan set ikke det, mit spørgsmål gik på.

Jeg spurgte, hvad Dansk Folkeparti mener på den mere bløde side, og så svarede hr. Peter Skaarup, at man faktisk har endnu mere i kataloget på den hårde side. Jeg har forstået, at Dansk Folkeparti har en lang spiseseddel med interessante forslag på den hårde side, men har man overhovedet noget på den bløde? Har man noget om, hvordan vi kan sørge for at gøre en form for social indsats, der kunne sikre, at der ikke kom tilgang til banderne? Jeg medgiver, at man har masser i den anden kategori, men har man helt givet op i forhold til den sociale indsats?

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:31

Peter Skaarup (DF):

Nej, absolut ikke. Jeg siger bare, at det jo er kommunerne, der i høj grad skal stå for styringen af, hvilken indsats der skal gøres, og at det godt kan være, Folketinget i øget omfang bliver nødt

til at gå ind og være med til at styre, når nu kommunerne ikke altid får gjort det, der skal til, ikke mindst i de store byer, hvor problemerne først og fremmest findes.

Så nævnte jeg også den kriminelle lavalder, ikke som noget hårdt, men i virkeligheden som noget blødt. For mig at se er det nemlig blødt, at man mærker en blød konsekvens med streg under konsekvens på et tidligt tidspunkt, inden man fylder 15 år, hvor den hårde konsekvens, nemlig fængsel og indespærring, kommer; så jeg anser det i virkeligheden for en blød konsekvens, når det kommer til stykket.

Hvis man skal nævne noget tredje, som i høj grad kan være anvendeligt, også over for unge indvandrere, er det jo det, der er blevet forsøgt nogle steder med succes, nemlig lektiehjælp og mentorer, hvor de kan henvende sig til nogle voksne personer, der kan være guider og hjælpe dem til at finde sig til rette i vores samfund, fordi de måske ikke får den bistand hjemmefra.

Kl. 20:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 20:32

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes ikke, at jeg hørte så meget selvansagelse i hr. Peter Skaarups tale. Nu har man jo sådan set været ikke bare parlamentarisk grundlag, men de facto dem, der har haft foden på speederen i forbindelse med retspolitikken her i landet siden slutningen af 2001.

Derfor vil jeg spørge hr. Peter Skaarup, om det ikke på en eller måde giver anledning til en eller anden form for selvansagelse, at man så nu står med historisk store bande problemer. Det var jo i hvert fald det, vi fornemmede, da fru Pia Kjærsgaard på et tidspunkt for nogle måneder siden meget rimeligt konstaterede, at integrationspolitikken havde slået fejl, og at udviklingen skulle vendes. Og hun erkendte på det tidspunkt, at Dansk Folkeparti selvfølgelig havde et medansvar, men det var særlig regeringen, der skulle i arbejdstøjet.

Der vil jeg bare spørge, om det stadig er Dansk Folkepartis opfattelse, at udviklingen på integrationsområdet skal vendes, at regeringen er nødt til at komme i arbejdstøjet, og at det, som bl.a. integrationsministeren er inde på, jo er en væsentlig del af at forebygge og forhindre, at de små brødre bliver til bandemedlemmer på et senere tidspunkt.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:33

Peter Skaarup (DF):

Jamen hr. Morten Østergaard kan da sikkert have ret i, at heller ikke Dansk Folkeparti eller for så vidt regeringen har gjort nok for at følge op på de her ting tidligt nok. Men hvis der er nogen, der har grund til selvransagelse, er det hr. Morten Østergaard – måske ikke hr. Morten Østergaard personligt, men hr. Morten Østergaards parti – og også Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, vil jeg sige. For det er jo de partier, som har stået bag denne fejlagtige indvandringspolitik op til 2002, som har betydet, at vi nu ser nogle, der på det tidspunkt var unge, og som nu er voksne, stå som anførere for hele indvandrersiden i bande-konflikten.

Man kan sige, at det var nok, at vi havde to indbyrdes stridende rockergupperinger i sin tid. Nu har vi så også en række indbyrdes stridende indvandrergrupperinger, som jo er resultatet af den fuldstændig groteske indvandringspolitik, der var i sin tid. Så er der nogen, der har brug for selvransagelse, er det hr. Morten Østergaard og hans parti.

Kl. 20:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 20:34

Morten Østergaard (RV):

Jeg ved altså ikke rigtig, hvad det er med Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaards udtalelser om, at udviklingen på integrationsområdet skulle vendes, og at regeringen måtte komme i arbejdstøjet. For vi havde forleden en forespørgselsdebat om integration, hvor vi også prøvede at få Dansk Folkepartis ordfører – jeg tror, at det var hr. Martin Henriksen ved den lejlighed – til lige som at erklære sig enig med sin partiformand. Det lykkedes ikke.

Nu kan jeg her konstatere, at heller ikke hr. Peter Skaarup vil bakke op om det udsagn. Og jeg synes da, at det må vække en eller anden form for undren, at man ikke enten har en holdning, der siger, at udviklingen skal vendes, eller også siger, at det går den rigtige vej, men at alt det onde er sket i 1990'erne.

Når vi bl.a. taler om den kriminelle lavalder, taler vi jo altså om folk, der var meget unge, der var børn, da regeringen trådte til. Der synes jeg

personligt, at hvis man kigger ud af vinduerne og ser, hvad der sker i gaderne, kan man konstatere, at der er sket en forræelse i samfundet. Og så må Dansk Folkeparti sige: Det var altså os, der havde vagten, det er os, der har ansvaret, og resultatet kan vi vel ikke rigtig være bekendt.

Kl. 20:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:36

Peter Skaarup (DF):

Men jeg konstaterer bare dette: Hvis vi ser på de grupperinger, der er aktive i det her bandemiljø, ser jeg egentlig ikke for mig, at det først og fremmest drejer sig om de flygtninge og indvandre-re, der kommer til landet i de her år, at det er dem, der er aktive i de miljøer. Nej, jeg ser i virkeligheden for mig, at det er nogle grupperinger, som stammer fra det tidspunkt, hvor hr. Morten Østergaards parti sad i regering, og hvor man overhovedet ikke havde styr på noget som helst, heller ikke på integrationen, og hvor det ikke var gennemtænkt, hvad der ville ske, hvis man på 1 år som i 2001 lukkede 25.000 mennesker ind over de danske grænser. Man havde ikke gennemtænkt, hvad der så skulle ske på det retspolitiske, det sundhedspolitiske og det socialpolitiske område osv.

Det er den regning, vi betaler nu. Og der kan man så kritisere regeringen og Dansk Folkeparti for ikke at gøre nok; det kan godt være, at der er behov for det, og det nævner vi også fra Dansk Folkepartis side, for vi vil gerne gøre mere. Men jeg køber ikke det med, at der ikke er gjort noget. Tværtimod er en meget, meget stor gruppe af de indvandrere kommet i arbejde – 25.000 personer på relativt kort tid, og det er flere, end regeringen havde som mål at få i arbejde. Og arbejde er en rigtig god ting, hvis man vil undgå, at nogle går ind i banderne og bliver aktive dér.

Kl. 20:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 20:37

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at hr. Peter Skaarup ikke rigtig forholder sig til, at en stor del af dem, der er involveret i de skyderier, vi ser, er danske statsborgere. Hvor er det, at hr. Peter Skaarup ser forklaringen på rockerne, på AK81 osv., på alle de øvrige deltagere, som er danske statsborgere? Og nok så væsentligt: Hvad er det især, hr. Peter Skaarup mener der skal til for at forebygge, at unge

kommer ind i rockermiljøer, kommer ind i bandemiljøer, bliver tiltrukket af den form for kriminalitet? Hvad er det, der skal til, for at vi heller ikke har organiseret kriminalitet i det omfang, som vi ser i dag, og som får lov til at styre dele af samfundet?

Kl. 20:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:38

Peter Skaarup (DF):

Det, der skal til, er, at man helt anderledes konsekvent stresser de grupper, der er med. Altså, hvis det er stressende at være med i en bande, hvis der kommer nogen, hver gang man tjener nogle penge, og spørger, hvor man har de penge fra, hvis der kommer nogen, hver gang man køber en svensk indregistreret bil til 1 mio. kr., og spørger, hvor man har de penge fra, hvis det hele tiden er sådan, at man er jaget vildt som bandemedlem, fordi man laver kriminalitet, tror jeg, at det har en præventiv effekt.

Men den situation har vi jo ikke haft. Det er jo først nu, at de her såkaldte bandeenheder er blevet etableret. Efter at Dansk Folkeparti rejste det i efteråret, kom der en finanslovaftale, hvor den styrke særlig blev dedikeret til det. Og det er først nu, at man er begyndt at bruge SKAT's metoder med at gå efter den økonomiske del af bandeforretningen, altså de flotte biler, de flotte motorcykler osv. Så det tror jeg også har en effekt på rockerbanderne, men selvfølgelig også på indvandrerbanderne.

Kl. 20:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 20:39

Line Barfod (EL):

Det, jeg spurgte hr. Peter Skaarup om, var: Hvordan forhindrer vi, at der kommer unge, som går ind i rockerbanderne, som går ind i andre bander, som kommer med i den organiserede kriminalitet? Hvad gør vi for at give de unge nogle andre muligheder, så de ikke vælger at gå ind i den organiserede kriminalitet, men kan se, at de har andre muligheder, har mulighed for et andet liv, hvor de også kan få et indhold i livet? Hvad er det, Dansk Folkeparti har af bud på, hvad vi gør, for at de unge ikke vælger den kriminelle løbebane?

Kl. 20:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:39

Peter Skaarup (DF):

Jamen en af de ting, vi skal gøre, er, som jeg nævnte, at sikre, at det ikke kan betale sig for f.eks. helt unge at gå ind i kriminalitet, at det ikke kan betale sig at gå hen på torvet og sælge hash og tjene det samme på en eftermiddag, som man kan tjene ved at arbejde en hel måned henne i Brugsen. Det er i virkeligheden en meget, meget vigtig ting, fordi man så mister incitamentet til at gå ind i banderne og blive en del af det miljø.

Noget andet, vi kan gøre, tror jeg, er at være meget tidligere ude med at spotte dem, der eventuelt kan være på vej ud i noget skidt – det var jeg også inde på i et tidligere svar – ved at sikre, at der er nogle ressourcer, man kan trække på. Jeg nævnte det med mentorer og det med lektiehjælp, så man altså ikke føler sig fuldstændig på herrers mark, når man går i skole. Vi skal sikre, at det ikke nede på lærerværelset er kutyme, at man siger, at man nok lige skal passe på med at melde det her videre, selv om man godt ved, at den er gal, fordi det har en masse omkostninger og konsekvenser for kommunens økonomi. Der skal skrives ind tidligt og eventuelt med tvangsfjernelser – også selv om det koster mange penge – fordi det nogle gange kan være nødvendigt, fordi de unge kommer fra misbrugsmiljøer og problemfamilier.

Så jeg synes egentlig, at vi har nogle ret gode bud på det, og jeg kunne godt ønske mig, at Enhedslisten måske nogle gange var lidt mere aktive med at være konstruktive.

Kl. 20:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 20:41

Karen Hækkerup (S):

Den sidste sætning var meget urimelig. Det synes jeg, og det vil jeg gerne sige.

Når det drejer sig om SKAT og Al Capone-modellen, vil jeg bare sige: Jamen altså herregud, det er jo genbrug. Det er udmærket, for det er godt genbrug, og der er ikke noget i vejen med at bruge tingene igen og slet ikke, når det er noget, der virker. Hvis ikke Dansk Folkeparti havde lagt stemmer til, at man har skåret så meget ned i SKAT, havde den her indsats jo kunnet opretholdes i masser af år, men man har altså alligevel valgt ikke at gøre det.

Så hørte jeg hr. Peter Skaarup sige, at det kan være, at de nede på lærerværelset sidder og tæn-

ker, at det kan være at kommuneøkonomien bliver for belastet. Der vil jeg faktisk fortælle hr. Peter Skaarup en ting, og det er, at han har ret. Det sidder de og tænker, fordi de ingen penge har. Det er selvfølgelig en utrolig trist ting, når man som Dansk Folkeparti er parlamentarisk flertal og lægger stemmer til den økonomi, der gør, at kommunerne ikke leverer den forebyggende indsats, som de selv ved ville være den rigtige, fordi de har erkendt, at kassen ikke slår til.

Børn i dag bliver svigtet. Man har skåret ned på de opfølgende tiltag, de opfølgende samtaler, der eksempelvis er med mindreårige, hvor man tidligere har haft en ansat i kommunen, der har taget samtaler med udsatte børn for at finde ud af, hvad man kan gøre for at få de her børn til at komme ind på en bedre livsbane. De samtaler er blevet skåret ned masser af steder for de børn, der er under 12 år. Massevis af tilbud er skåret ned, alting er hamret i smadder.

Så hører man så Dansk Folkepartis ordfører stå og sige, at de børn, som man dengang i 2001 overtog, jo er dem, der er de kriminelle banditter nu. Det er jo noget af en indrømmelse, at det er blebørn og tumlinger og snotaber, som man ikke har kunnet formå at få styr på. Det er faktisk dem, som hr. Peter Skaarup nu vil sætte i fængsel.

Kl. 20:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:43

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til det sidste synes jeg egentlig, at det er lidt af en bekendelse, som fru Karen Hækkerup kommer med her, for det er jo en kendsgerning ud fra den argumentation, fru Karen Hækkerup kommer med, at det, der har stor betydning for, om nogle udvikler sig hen imod en kriminalitet, er miljøet, familien, skolen og hvor meget, der gøres i den tidlige alder. Det er ikke sådan i alle tilfælde, men det er sådan i nogle tilfælde. Det er fru Karen Hækkerups logik.

Man så har det vel også betydning, om man på et tidligt tidspunkt har haft en fejlagtig integrationspolitik, hvor forældrene overhovedet ikke har været integrerede, ikke har kunnet det danske sprog og ikke har været ude på arbejdsmarkedet og derfor ikke har været i stand til at klare sig selv? Det har selvfølgelig ekstremt meget betydning, hvis familiefaren ikke er et forbillede, men nærmest er blevet til det modsatte for den unge, specielt den unge indvandrerdreng.

Det er jo den logik, som man er nødt til at acceptere, hvis man har det indlæg, som fru Karen Hækkerup i dag har her i salen. Hvis man accepterer den logik, må man også acceptere, at det er den fejlslagne indvandringspolitik, der har gjort, at vi nu står i suppedasen.

Så kan man sige, at det var dengang. Ja, men ikke desto mindre synes jeg, når der er nogle, der taler om selvransagelse, at det er relevant for fru Karen Hækkerups parti netop at tale om selvransagelse.

Kl. 20:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Hækkerup for en sidste kort bemærkning.

Kl. 20:44

Karen Hækkerup (S):

Jeg skal ikke kloge mig på, hvad man skulle have gjort anderledes, men jeg vil gerne kloge mig på, hvad der er sket i nyere tid, som jeg synes er forkert. Jeg er meget enig med hr. Peter Skaarup i, at integrationsindsatsen ikke er særlig god; jeg hørte næsten også Dansk Folkepartis ordfører, hr. Peter Skaarup, stå og sige, at den er elendig, og dermed på en eller anden måde lidt indirekte bakke op om sin egen formand, selv om hr. Peter Skaarup undlod at gøre det, da hr. Morten Østergaard spurgte.

Men jeg er faktisk enig i, at integrationsindsatsen er elendig. Det er fint nok, at der er nogle flere, der kommer på arbejdsmarkedet, det er også godt, at der er nogle få ekstra, som kommer ud og kan gennemføre en uddannelse, men kigger vi rundt i vores ghettoer, kigger vi rundt i, hvad det er for nogle miljøer, vi lader børn vokse op i, så er det jo ikke, fordi vi skal blive særlig overraskede over at finde dem på domstolens lange gange efter ikke særlig mange år. Vi har børn, som i den grad får lov til at vokse op i parallelsamfund, og man må da bare vende spørgsmålet om og spørge ordføreren: Er Dansk Folkeparti f.eks. med på Socialdemokraternes forslag om, at ghettoer skal jævnes med jorden, fordi vi ikke vil have sådan nogle steder, fordi vi ikke vil have, at der er nogen børn, der skal vokse op på sådan nogle steder?

Kl. 20:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:45

Peter Skaarup (DF):

Fru Karen Hækkerup er inde på spørgsmålet omkring forebyggelsesindsatsen ude i ghettoer, i skoler osv. Jeg synes heller ikke, den er optimal

alle steder, bestemt ikke. Fru Karen Hækkerup siger så, at der mangler penge til, at man kan gøre det, man skal, ude i de kommuner, der styrer de her områder. Der må jeg bare sige, at de kommuner, vi taler om her, jo så at sige alle sammen er styret af socialdemokrater. Det er jo socialdemokratiske borgmestre eller overborgmestre eller rådmænd, eller hvad de kalder sig, der står for styringen af eksempelvis Århus Kommune og Københavns Kommune. Og hvor er det, vi finder bandeproblemerne? I de københavnske vestegnskommuner. Hvor er det vi finder bandeproblemerne? Det er jo lige netop i de områder, de pågældende bandemedlemmer normalt er bosiddende og normalt er vokset op.

Derfor anerkender jeg ikke, at det skulle være regeringspartierne eller Dansk Folkeparti, der har svigtet i det forebyggende arbejde. Det er så sandelig socialdemokratiske borgmestre, der har haft myndigheden til at bestemme, hvordan de penge, man havde, skulle bruges. Og man har ikke brugt dem godt nok.

Kl. 20:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi videre med de korte bemærkninger, da taletiden er overskredet.

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 20:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes ærligt talt, det er et billigt kneb at blive ved med at henvise til de socialdemokratiske borgmestre. Det er nu engang sådan, at hr. Peter Skaarup bakker op om en regering, som har været med til at lægge rammerne for kommunerne, og det har betydet, at man må spare rigtig, rigtig meget på det forebyggende område. Det er hr. Peter Skaarup ganske medskyldig i.

Men det er nu ikke det, mit spørgsmål drejer sig om, for jeg blev faktisk lidt opløftet, da jeg hørte hr. Peter Skaarup tale om mentorordninger. Der er jo kommet en ny rapport fra SFI, som viser, at det virker i forhold til unge kriminelle, og det var jo netop en del af Socialdemokraternes og SF's forslag til en strategi for en langsigtet bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Så derfor vil jeg bare høre, om hr. Peter Skaarup sammen med Socialdemokraterne og SF vil sørge for, at vi får gennemført mentorordninger, at vi får afsat ressourcer til det, at vi får udviklet det og får det brugt i kampen mod ungdomskriminalitet.

Kl. 20:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:47

Peter Skaarup (DF):

Jeg takker for roserne.

Ja, vi vil absolut gerne have udbygget mentorordninger. Det bliver de jo allerede i dag på forskellig vis. Jeg har haft lejlighed til at besøge flere bebyggelser og boligforeninger, som har arrangeret sådan nogle ting med nogle af de voksne. Det er rigtig gode initiativer.

I det hele taget skal vi prøve at finde ud af, hvad man har af gode eksempler eller best practice, eller hvad man nu gør for at få den mest optimale integration. Så alle gode ideer synes jeg er velkomne. Er det lektiehjælp? Jamen det er udmærket. Er det mentorordninger? Det er jo bare alle tiders. Kan det hive nogen ud af kriminalitet, skal vi selvfølgelig benytte sådan nogle ting. Så det kan vi altså simpelt hen ikke blive uenige om.

Kl. 20:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en sidste kort bemærkning til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 20:48

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er jeg da bare rigtig glad for at høre. Jeg synes, det er enormt vigtigt, at vi gør det rigtige, når vi gerne vil bekæmpe ungdomskriminalitet.

Så vil jeg bare lige spørge til sidst, om hr. Peter Skaarup så også er villig til at afsætte de nødvendige ressourcer til at udvikle de her mentorordninger, for jeg tror nok, vi må erkende, at uden at der følger en pose penge med, kan vi simpelt hen ikke løse det problem.

Kl. 20:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:49

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke nødvendigvis, det er et spørgsmål om ressourcer; det kan godt være, det også er et spørgsmål om ressourcer, men jeg synes ikke nødvendigvis, det *kun* er et spørgsmål om ressourcer. Kommunerne har en bestemt økonomi at gøre godt med, og det kan godt være, de synes, livremmen er spændt lidt mere ind, end den var tidligere – for at sikre, at skatterne ikke stiger uafbrudt, som de gjorde under tidligere regeringer – men det, der bare er det afgørende, er, at indsatsen bliver gjort.

Der er det jo op til kommunerne at prioritere, om man mener noget med det forebyggende arbejde, og hvis man mener noget med det, kan man også gennemføre det, og hvis ikke man har

penge til det, kan man måske motivere en boligforening til at sætte et initiativ i gang i en bebyggelse, hvor der er store problemer med f.eks. mange indvandrere eller mange kontanthjælpsmodtagere, der er ude af stand til at have nok styr på deres børn, og der danner sig de her små gadebander, som man skal have has på. Der kan det her være et godt initiativ; der er altså nogle, der vælger at gøre noget selv, og det skal vi jo egentlig også anerkende.

Kl. 20:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er vi nået frem til Venstres ordfører. Det er hr. Kim Andersen.

Kl. 20:50

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne slå fast, at for Venstre er lov og orden og tryk for borgerne i hverdagen noget fuldstændig centralt. Den sag, vi har til behandling nu, er en forespørgsel, som drejer sig om den igangværende bandekrig i København og de initiativer, som regeringen agter at tage, og om, hvad man vil gøre for at stoppe bandekrigen og få situationen normaliseret. Det vil jeg søge at indskrænke mig til at kommentere.

Imidlertid er det jo desværre sådan, at det her problem ikke længere blot er et problem i København. Det er det også i andre af landets større byer, ja, endda i mindre provinsbyer.

Den konflikt, der er, den krig, der er mellem bander, rockergrepper, indvandrerbander og andre kriminelle miljøer, er for Venstre at se meget, meget udansk og fuldstændig uacceptabel. Det er en konflikt, som fører død og ødelæggelse med sig, som fører utrykthed med sig for rigtig mange almindelige mennesker, som søger at leve en almindelig tilværelse, hvor man passer sit arbejde, sin familie, sine børn. Det er en situation, som medfører et meget, meget stort ressourceforbrug for samfundet, midler, som går fra almindelige skatteborgere, eller som kunne have været anvendt til mere fornuftige ting, f.eks. til uddannelse og sundhed.

Derfor er den situation, vi har med den igangværende bandekrig i København og for den sags skyld andre steder i landet, et meget, meget højt prioriteret område for Venstre – et område, som vi synes vi og regeringen har gjort rigtig meget for at få dæmmet op for og få standset. Men det kan godt være, at vi ikke har gjort nok endnu, og så er vi fra Venstres side pa-

rate til at tage de skridt, der er nødvendige, inden for de rammer, som nu engang er givet for et retssamfund. Vi er også parate til at bruge de ressourcer, der måtte være nødvendige.

Vi kan naturligvis ikke stiltiende se på, at relativt få mennesker, få grupper tyranniserer hele bydele og skaber død, ødelæggelse og utrykthed omkring sig. Det er jo ikke længere bare en konflikt mellem disse kriminelle grupper og enkeltpersoner. Det er en konflikt, som involverer rigtig mange mennesker, f.eks. store dele af Nørrebro, sagesløse, uskyldige borgere, som bliver bange i hverdagen, og som får ødelagt hverdagens muligheder.

Der er taget mange initiativer. Vi har skærpet våbenlovgivningen. Vi har øget mulighederne for at udvise kriminelle, der har fået en dom. Vi har foretaget en massiv politiindsats og givet politiet en saltvandsindsprøjtning. Jeg tror, det er den rigtige vej frem. Vi skal være over disse kriminelle banditter dag og nat. Det er en politimæssig opgave. Vi bakker politiet hundrede procent op i løsningen af det job. Det kan ikke nytte noget at rode alt muligt andet ind i det her. Bandekrigen, hvad enten den er mellem etniske danskere eller indvandrergrupper af anden etnisk oprindelse, er kriminalitet. Den er illegal, den er forbudt, og den skal bekæmpes, og det er en politimæssig opgave.

Vi skal have standset fødekæden til de kriminelle miljøer. Vi skal være bedre til at integrere, som integrationsministeren sagde. Ja, det skal vi. Også selv om det på mange måder går bedre, er jeg overbevist om, at det kan gøres endnu bedre. Kommunerne skal varetage deres opgave på det her område generelt set med langt større seriøsitet, end de har gjort hidtil. Der har aldrig nogen sinde før været flere penge i det danske samfund til at integrere for og til at gøre en helhjertet og målrettet indsats for børn og unge, for at de skal passe deres skole og deres fritidsinteresser, end der er i dag. Men vi skal være bedre til at koordinere arbejdet ude i kommunerne, så folk ikke falder imellem de forskellige myndigheder, og så skal myndighedspersonerne være parate til at påtage sig et ansvar og være myndighed.

Kl. 20:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er den socialdemokratiske ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 20:56

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Den her forespørgselsdebat handler jo om bandekriminalitet, og hvad man kan gøre for at bekæmpe den. Jeg synes, at noget af det, vi virkelig har talt meget om, er den strafs-kærpende del af det, og der har Socialdemokraterne også været med. Vi lægger også stemmer til L 211, som handler om bandepakken.

Regeringen har været meget god til at håndtere det der med, når det skulle være hårdt, og det bakker vi sådan set også op om, for det mener vi også der er brug for. Men vi mener bare ikke, at det kan stå alene. Straf kan ikke stå alene, straf løser ikke problemer med kriminalitet; det gør kun den tidlige forebyggende indsats.

Så kan man vælge at sige, som Dansk Folkeparti gør: Lad os sænke den kriminelle lavalder, for så kan vi få brudt fødekæden allerede, når børnene er 12 år. Jeg er faktisk meget enig i, at man skal tage anderledes fat i dem, der er under 15 år. Spørgsmålet er så, om man skal sænke den kriminelle lavalder, eller om man i stedet skal sige, at det er inden for det sociale system, at der skal laves nogle ting om. Men en anderledes og mere konsekvent indsats skal der til. Jeg tror bare, det er forkert, hvis man alene forestiller sig, at man kan straffe og være konsekvent over for de her 12-årige, og at det er ad den vej, man så skal få dem til at opføre sig ordentligt; man skal gøre mere end kun det.

Vi har snakket om kommunernes muligheder, om kommunernes økonomi. Jeg tror, at alle, der kender lidt til virkeligheden ude i det kommunale bagland, ved, at krisen også kradser dér. Der er ikke penge til at gøre det gode, man gerne vil; der er ikke penge til at gøre den indsats, som man ved ville være den bedste, og som man selv tror på ville virke. Det undskylder ikke, at der sikkert også er nogle steder, hvor man både er for dårlig til at planlægge sin indsats og ikke er vidende om, at hvis ikke man griber rettidigt ind og på den rigtige måde, så har det nogle konsekvenser. For det kan jo ikke være rigtigt, at når vi hører historier om børn, som har været uden for skolevæsenet i halve og hele år, så kan man ikke kun forklare det med, at det er, fordi kommunerne har en dårlig økonomi. Jeg medgiver, at det er en del af forklaringen, men der er også en anden del af det, og derfor skal der også være mere styr på det.

Vi havde for nogle uger siden i Folketinget i Retsudvalget en høring om bandekriminalitet. Jeg synes, det på den høring var meget tydeligt – vi blev i alt fald oplyst om det – at det med bander er noget meget forskelligt. Der er de hårde, meget, meget sammentømrede rockergrupper, hvor man altså nærmest har ritualer for at blive medlem, og hvor man sværger troskab til hinanden, hvor man afsoner straffe for hinanden, og hvor man gør hvad som helst for hinanden og også hjælper hinanden, når den ene fra gruppen er inde at afsones en straf. Så er der de andre bander, som er nogle meget mere løse netværk, og det er klart, at det er nogle helt forskellige ting, der skal til, hvis man skal bekæmpe både den ene og den anden type.

Det, vi skal, og det har regeringen også efterhånden lært at pippe efter, er, at vi skal bremse fødekæden. Når jeg siger »pippe efter«, er det, fordi de jo godt har kunnet høre, at der manglede lidt i deres retorik. Der var kun det der med »Al Capone«: Vi kommer efter jer, og nu skal vi rigtig straffe jer. Der var ikke så meget, der handlede om forebyggelse, og der var ikke så meget, der handlede om det bløde, så man har nu opfundet nogle sætninger, som man turnerer rundt med. Desværre er indholdet af dem alt for udtyndet; det er slet ikke den indsats, der i virkeligheden skal til.

Oppositionen har flere gange fremsat beslutningsforslag, også i den her periode, som har handlet om, hvad der i virkeligheden skal gøres, hvis man skal bekæmpe den organiserede kriminalitet, nemlig B 141 og B 191, som jeg gerne vil henvise til.

Så vil jeg slutte af med at læse et forslag til vedtagelse op, som jeg gerne vil fremsætte på vegne af mig selv, Socialdemokraterne, SF, De Radikale og Enhedslisten:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at lave en samlet national handlingsplan for indsatsen mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør, der involverer alle de mange myndigheder, institutioner, foreninger og andre, der indgår i arbejdet. I det Folketinget konstaterer, at straf ikke kan stå alene, pålægger Folketinget regeringen ligeledes at tage initiativ til en langsigtet forebyggende og resocialiserende indsats over for bandemedlemmer og mennesker, der er i risikozonen for at blive rekrutteret til bander.

Folketinget henviser til de mange initiativer, oppositionen har foreslået i B 141 og B 191, der bør indgå i regeringens arbejde.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 90).

Kl. 21.00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Inden vi går videre i ordførerrækken, skal jeg sige, at der nu er fremsat følgende forslag til vedtagelse af Karen Hækkerup (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Morten Østergaard (RV) og Line Barfod (EL):

»Folketinget pålægger regeringen at lave en samlet national handlingsplan for indsatsen mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør, der involverer alle de mange myndigheder, institutioner, foreninger og andre, der indgår i arbejdet. Idet Folketinget konstaterer, at straf ikke kan stå alene, pålægger Folketinget regeringen ligeledes at tage initiativ til en langsigtet forebyggende og resocialiserende indsats over for bandemedlemmer og mennesker, der er i risikozonen for at blive rekrutteret til bander.

Folketinget henviser til de mange initiativer, oppositionen har foreslået i B 141 og B 191, der bør indgå i regeringens arbejde.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 90).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Den næste, der får ordet, er SF's ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 21.01

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må nok ligesom justitsministeren starte med at sige, at det her nok vil blive lidt en gentagelse af, hvad jeg tidligere har sagt på SF's vegne. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at vi nu skal have en forespørgselsdebat om det igen, og jeg kan ikke forstå, at Dansk Folkeparti ikke har trukket det her tilbage; der er et lovforslag, der er på vej igennem Folketinget, og vi har tidligere diskuteret oppositionens forslag på det her område, så jeg synes, det er spild af tid.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi også i SF selvfølgelig har været meget bekymret over situationen i København, hvor der har været gentagne skudepisoder. Det er ganske uacceptabelt. Folk har ikke kunnet efterlade deres barnevogne ude, man har ikke kunnet hente børn i børnehaver, der har været skudepisoder, kuglerne har føjet om ørerne på folk i gaderne, der har været påkørsler med bil og drab, og tilfældige er

blevet ramt. Det er en helt, helt usædvanlig og uacceptabel situation, og i SF har vi også gjort, hvad vi kunne for at bekæmpe det. Vi har fremlagt flere udspil, og vi har også fremsat flere beslutningsforslag med Socialdemokraterne og med en samlet opposition, som skulle løse det her problem. Vi har ganske simpelt bidraget med alt det, vi kunne.

Vi må så også sige, at straf ikke kan stå alene, og derfor bliver jeg endnu en gang nødt til at nævne, at det, regeringen gør på området, ikke er tilstrækkeligt. Vi mangler simpelt hen at se resocialiserende og forebyggende tiltag. Hvad skal vi gøre, når vi står her om et år igen, og situationen ikke har ændret sig? Skal vi så skærpe straffene endnu en gang, fordi vi ikke fik vedtaget nogen resocialiserende og forebyggende tiltag?

I forhold til de unge må vi bare konstatere, at vi er i gang med stadig væk at skabe en fødekæde til banderne, fordi vi ikke gør noget på det område. Michael Hviid Jacobsen, som er sociolog, sagde på en høring i Folketinget, at Danmark er på et nulpunkt, hvad angår degangning. Vi er simpelt hen ikke i stand til at få de unge ud af miljøerne, for vi har ikke noget at tilbyde dem. Det synes jeg er et kæmpestort problem, og SF stiller gerne op til at få udviklet de værktøjer.

Der er mentorordningerne. Jeg blev jo glad, da hr. Peter Skaarup sagde, at man gerne ville være med til at kigge på det, men jeg blev også lidt bekymret igen, for jeg synes, det til sidst blev meget uklart, hvad hr. Peter Skaarup ville i forhold til mentorordningerne. Det er afgørende, at vi får udviklet det, det er et redskab, der virker, det har SFI fortalt os i en ny rapport, og det synes jeg vi skal tage til efterretning. Det er vigtigt, at vi gør det rigtige og det kloge i forhold til at bekæmpe ungdomskriminalitet.

Vi har også foreslået screening af førstegangskriminelle. Vi ved, at rigtig mange af de unge mennesker, der fylder op i vores fængsler, har en psykisk sygdom eller en personlighedsforstyrrelse. Det gælder for 70 pct. af de unge i en sikret institution. Det er rigtig mange, så hvis vi skal løse de her problemer, er vi nødt til at sætte ind der også.

Vi vil gerne udvikle mandsopdækning som metode. Dansk Folkeparti snakker rigtig meget om mandsopdækning, men jeg har ikke hørt noget konkret om, hvad det er, Dansk Folkeparti forestiller sig. I SF vil vi gerne være med til at udvikle de her metoder, vi vil gerne være med

til at uddanne personer, som kan mandsopdække, og som vi kan bruge på en fornuftig måde.

Jeg har ikke hørt Dansk Folkeparti gøre sig nogen tanker om, hvad der skal ske med de mennesker, vi hælder ind i vores fængsler. I SF har vi rigtig, rigtig mange forslag til, hvordan vi kan få uddannet indsatte, hvordan vi kan få dem resocialiseret, hvordan vi kan få dem ud på den anden side og sikre, at de ikke vandrer ind i kriminalitet igen.

Vi må også anerkende, at der er et kæmpe behov for at koordinere indsatsen på nationalt plan. Der er stadig brug for en national handlingsplan. Det kan ikke nytte noget, at retspolitik, socialpolitik, beskæftigelsespolitik og uddannelsespolitik kører i deres egne lukkede kredse og ikke taler sammen. Der er behov for en national handlingsplan, og der er behov for, at vi gør noget nu.

Jeg synes, at tiden er inde til, at regeringen fremlægger nogle resocialiserende og forebyggende tiltag.

Kl. 21:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 21:06

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, det er fint, at vi får en forespørgselsdebat her, hvor vi sådan lige kan opsummere, og når jeg skal prøve at opsummere, kan jeg kun nå frem til den konklusion, at det er stærkt problematisk, at der i samfundet findes mennesker, som i deres skånselsløse jagt på hurtige penge er klar til at slå andre mennesker ihjel bare for at få nogle flere penge. Det er i den grad utrygheds-skabende i hele samfundet, over for alle, der bor her i landet, at disse gale mennesker slet ingen hensyn tager til udenforstående og sagesløse mennesker i deres jagt på markeder, i deres jagt på hurtige penge, i deres kamp om, hvem der skal have lov til at lave illegal virksomhed på det ene eller det andet område.

Derfor har vi Konservative også været meget optaget af at medvirke til en række tiltag for at komme bandeopgøret til livs. Vi har gennemført – eller er i fuld gang med at gennemføre – en intensiveret politiindsats, en massiv polititilstedeværelse på gader og stræder dér, hvor det er relevant, omfattende visitationer af personer og ikke mindst biler i visitationszonerne, systematiske ransagninger efter våben hos bandedemedlemmer, hos medlemmer af rockerklubber og lig-

nende og intensiv målrettet efterforskning imod bandedemedlemmer.

Vi har vedtaget at tilføre politiet yderligere 300 ekstra politifolk. Der bliver etableret en særlig bandeindsats i alle politikredse. Regeringen har fremlagt en samlet bandepakke med skærpede straffe for våbenlovovertrædelser og personfarlig kriminalitet i forbindelse med de her bandeopgør, udvidet mulighed for udvisning, hvis udlændinge laver kriminalitet i forbindelse med de her bandeopgør og intensiveret samarbejde med SKAT efter den såkaldte Al Capone-model.

Det er jo lidt underligt, at nogle af disse bandedemedlemmer og rockere, som er på førtidspension, fordi det er meget skrøbelige mennesker, vi har med at gøre her, på deres førtidspension er i stand til at købe kæmpestore biler til millioner af kroner. De penge må jo være kommet et eller andet sted fra, og det er ikke de sociale kasser, der giver dem, heller ikke selv om de sociale ydelser er blevet sat op over årene, og derfor kommer de penge selvfølgelig fra kriminalitet. Derfor er det vigtigt med et intensiveret samarbejde med SKAT.

Der er indførelse af forbud mod bandevagter. Det er jo helt uhørt, at der er nogle her i samfundet, der mener sig berettiget til at stå på gadehjørner og visitere andre mennesker, inden de kommer ind i »deres« område. Det er fuldstændig uhørt, at det overhovedet kan finde sted.

Der er oprettelse af særlige bandede politikredse. Der er indførelse af mulighed for straksafsoning, ja, ikke bare en mulighed, men man skal sikre straksafsoning af dømte bandedemedlemmer. De skal ikke lige hjem og hente tandbørsten efter dom, nej, det er direkte i fængsel. Der er blevet bedre mulighed for varetægtsfængsling. Der er fokus på kriminalpræventive tiltag. Der etableres videnopsamling og forskning i, hvordan vi kan komme videre. Der er uddannelse i bekæmpelse af bandekriminalitet og uddannelse i, hvordan vi forhindrer og bekæmper rekruttering af nye bandedemedlemmer. Der er nedsat en ungdomskommission, som skal se på, hvad vi gør, hvad vi har gjort, hvad der virker, hvad der ikke virker, hvordan vi kommer videre ad den vej, og hvordan vi gør det endnu bedre.

Vi har således gjort meget og er fortsat i gang med flere tiltag. Men når det er sagt, tror jeg til gengæld også, at vi her i Folketinget skal erkende, at det ikke er os, der er politiet. Det er ikke os, der ude på gader og stræder skal standse det

her bandeopgør. Det skal vi overlade til politiet. Det er den myndighed, der har uddannelsen til det, der har kompetencerne til det, der har den viden og indsigt, der skal til, og det er dem, vi har ansat til at løse den her opgave. Derfor skal vi give politiet tid til at løse den opgave og erkende, at det ikke er en opgave, man løser på 2 dage eller 3 dage. Det tager tid, for det er meget omfattende. Med de mange nye redskaber, som vi har givet politi og anklagemyndighed, og dem, vi er i fuld gang med at give dem yderligere, er jeg helt overbevist om, at politiet nok skal løse den opgave.

Kl. 21:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 21:11

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Der er vel ikke noget retspolitisk tema, der har fyldt så meget i det forgangne folketingsår som netop diskussionen om den verserende bandekonflikt, men derfor kan det jo være relevant nok at gøre status, som der så bliver gjort her med en forespørgselsdebat om emnet. Men som man kan se af de forslag til vedtagelse, der er fremsat, er det jo ikke, fordi det fører til en hel masse nye initiativer. Men hvad er status, hvis man kigger ud af vinduerne?

Ja, status er vel, at der aldrig har været så strenge straffe i det danske samfund for personfarlig kriminalitet og våbenbesiddelse, som der er i dag. Der har aldrig været så meget overvågning, der har aldrig været så meget politi med så vidtrækkende beføjelser. Og som vi ser det lige nu, har der vel sådan set heller aldrig været så meget personfarlig kriminalitet i gaderne, som vi ser netop nu med den verserende bandekonflikt.

Det giver jo selvfølgelig anledning til at spørge, om man så ligesom har doseret de retspolitiske tiltag på den rigtige måde. Og det giver selvfølgelig anledning til at vurdere, om de nye tiltag, der er kommet, er mere vand på samme mølle eller et udtryk for, at man konstaterer – trækker en streg i sandet – og siger: O.k., der skal nok andet og mere til.

I formiddags andenbehandlede vi jo regeringens bandepakke, og den må vel siges at være mere vand på samme mølle, mere fra samme skuffe, forstået på den måde, at det var endnu en serie af strafs-kærpelser. Det var en imødekommelse af et gammelt krav fra Dansk Folke-

parti om minimumsstraffe, og det var et – skal vi så sige – retspolitisk interessant og spændende tiltag vedrørende den såkaldte bandebonus, hvor man altså får en særlig straf, hvis anklagemyndigheden ellers kan bevise, at det, man har lavet, er i relation til en bandekonflikt. Domstolene må så tage stilling til, om det er tilstrækkeligt bevist.

Man kan spørge sig selv, om det nu – med de strafferammer, der er – er relevant at stjæle anklagemyndighedens og domstolenes tid til den slags, når man kigger på, at det ikke desto mindre er netop de instrumenter, der har været de bærende i regeringens retspolitik. Jeg hørte justitsministeren sige i radioen i morges, at vi fremlægger den ene strafs-kærpelse efter den anden.

Når man så kigger ud af vinduet, må man jo spørge sig selv: Hvordan går det med det, virker det? Har det den effekt, det skal have? Er folk af-skækkede? Har de lagt våbnene på hylden eller indleveret dem? Eller afholder de sig fra den her personfarlige kriminalitet, efter at vi har fremlagt strafs-kærpelse på strafs-kærpelse? Og svaret er: Næh, det gør de jo faktisk ikke.

Nu vil man selvfølgelig sige, at vi jo lige skal tredjebehandle lovforslaget og det skal træde i kraft, før det kan have en effekt. Jeg vil ikke afvise, at der sidder nogle enkelte bandemedlemmer og holder nøje med, hvad der foregår her i Folketinget, men jeg tror bare ikke, at det bliver det springende punkt. Så derfor er man nødt til at gøre nogle andre ting.

Jeg tror ikke, det er lovgivning, der løser problemet. Jeg tror, det er en særlig indsats, og jeg tror, det er en væsentlig del af årsagen til, at vi ikke ser tilstrækkelig med resultater, når det drejer sig om at bryde fødekæden til banderne, som også forespørgeren var inde på år så afgørende. Det er jo et problem, som man kan se helt op i toppen af pyramiden, helt oppe i regeringen, hvor man ikke er i stand til at samarbejde på tværs af ministerier. Man er ikke i stand til lave en fælles indsats med velfærdsministeren, integrationsministeren og justitsministeren for at sikre, at man nu laver en målrettet forebyggende indsats de steder, hvor problemerne findes.

Jeg var ude at besøge en række døgninstitutioner, som tager sig af nogle af de her enten ungdomskriminelle, hvis de er over 15 år, eller socialt anbragte, hvis de er under 15. Her havde jeg lejlighed til at se, hvor ganske pæne resultater, man faktisk kan få, når man laver en sådan indsats. Men der er jo alt for få pladser. Man ta-

ler om at sænke den kriminelle lavalder, på trods af at der er alt for få pladser til de i forvejen dømte børn, altså dem under 18 år, de 15-, 16-, 17-årige. Der er kø og venteliste, og der er slet, slet ikke pladser nok.

Kommunerne vægrer sig ved at betale skoleuddannelse, hvis de her unge mennesker har passeret 16 år, selv om de ikke har bestået folkeskolens afgangsprøve. Og man må spørge sig selv, om man tror på, at det er en god investering, mens man har sådan nogle f.eks. under ungdomssanktion, at de får taget sig en afgangsprøve fra folkeskolen, så de kan komme videre i livet, hvis de skal bryde deres kriminelle løbebane. Det tror vi, men vi kan konstatere, at det er meget vanskeligt for opholdsstederne overhovedet at få kommunerne med til at betale for den del af indsatsen.

Så vil jeg sige, at når hr. Peter Skaarup af en eller anden grund ikke vil erklære sig enig med sin formand, vil jeg bare lige trække citatet frem, for jeg synes og tror, det er vigtigt, nu hvor vi også har integrationsministeren her i dag. Det er fra Politiken 20.02. 2009, hvor fru Pia Kjærsgaard siger:

»Og derfor erkender jeg også, at vi har handlet for sent. Vi har alle handlet for sent. Jeg vil ikke bare skyde skylden på regeringen, men vi må bare sige, at udviklingen skal vendes nu, og i den forbindelse er det primært regeringen, som skal i arbejdstøjet.«

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti, om man stod ved den kritik, også når man kom ind i Folketingssalen, for jeg er meget enig. Udviklingen i de problemramte boligområder skal vendes, hvis vi skal stoppe fødekæden til banderne.

Kl. 21:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 21:16

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er trekvart år siden, at jeg begyndte at rejse det her problem i Folketinget. Dengang mente ministeren ikke, at det var noget særlig stort problem. Og da vi havde en forespørgselsdebat i efteråret, henviste regeringen og Dansk Folkeparti bare til, at man lige havde sat lidt ekstra ressourcer af, og så mente man ellers, at det nok skulle løse problemet.

Siden har man jo nok erkendt, at det desværre ikke var så nemt. Men man er åbenbart af en eller anden grund stadig utrolig bange for at

tage fat på en helhedsløsning og se på, at der skal en række initiativer til. Vi har jo fra hele oppositionens side foreslået, at man skal have en national handlingsplan, at man skal have et samarbejde mellem de mange forskellige myndigheder, frivillige organisationer og institutioner osv., som indgår i indsatsen, for at prøve at forebygge problemer som dem, vi oplever, med skyderier på Nørrebro og andre steder.

Af en eller anden besynderlig grund er regeringen og Dansk Folkeparti imod, at man snakker sammen, i hvert fald på nationalt plan. Vi havde i vores beslutningsforslag også peget på en lang række tiltag, som man kunne sætte i værk for at prøve at forebygge, at man også kommer til at stå med de her problemer om 1 år eller 2 år eller 5 år eller 10 år. De blev alle sammen afvist af regeringen og Dansk Folkeparti. Men vi kan jo så se, at der alligevel er en del af dem, man har lyttet til, bl.a. det, at vi foreslog, at de forskellige, der indgår i indsatsen lokalt, også skulle samarbejde. Det kalder regeringen så banderåd. Vi er lidt ligeglade med, hvad navnet er, det vigtige er, at man lægger op til, at der faktisk skal ske et samarbejde og en koordinering af indsatsen. Vi foreslog frit lejde, for at man kunne få afleveret så mange våben som muligt. Det har regeringen nu gennemført, og vi glæder os til at se, hvilke af vores tiltag regeringen ellers tager fat på.

For os er det ikke så vigtigt, at der står vores navn på tingene, når de bliver gennemført. Det afgørende er, at man tager fat på at komme med en række tiltag. For det er ikke nok med straf, det er ikke nok bare at gå ud og sige, at man vil hæve straffene. Der er altså ikke mange, der, hvis de tager våben med for at gå ud at skyde på nogen og dermed i forvejen står til at kunne få en livstidsstraf, så tænker over, om de kan få minimum 1 år for at bære et skydevåben. Det er jo ikke det, der er afgørende, det er nogle andre ting, der skal til, hvis vi skal have dem til at holde op med at skyde.

Desværre har regeringen og Dansk Folkeparti jo i mange år primært satset på straf, straf og straf og har skåret i kommunernes økonomi og det forebyggende arbejde. Og det er jo det, der nu svier til os alle sammen. Derfor håber vi meget på, at der også snart kommer nogle nye toner på det forebyggende område, at man gør noget for at styrke fællesskabet. For vi kan se, at det virker, hvis man skaber nogle stærke fællesskaber.

Vi har fået politiets ord på den bandehøring, man holdt i Retsudvalget, for, at det faktisk virker, når de unge kan se, at borgerne på Nørrebro stiller sig sammen og viser et andet fællesskab, som tager afstand fra vold og våben.

Men vi skal længere end det. Vi skal give de unge noget, de kan miste. Vi skal give dem muligheden for at være med i nogle andre fællesskaber, vise dem, at de faktisk har muligheden for at blive til noget andet og få et liv, hvor de ikke er kriminelle, hvor de ikke er med i fællesskab, hvor, som en af de unge sagde, man skal være mere modig for at sige nej til at være med i et bankrøveri end for at sige ja. De skal have noget at miste ved at gå med i de kriminelle fællesskaber. Og det er der altså behov for at vi er mange der går sammen om at lave en række tiltag i forbindelse med for at sikre, at de får noget at miste.

Men vi er også nødt til at se på den organiserede kriminalitet og tage den langt mere alvorligt, end vi har gjort i mange år. Det kræver altså, at vi også ser på, hvordan politiet er organiseret. Dele af politireformen er jo et skridt på vejen, men vi bliver nødt til at erkende, at der skal mere til, hvis man løbende skal have de ressourcer, der skal til for at sætte ind over for den organiserede kriminalitet på en lang række områder, så man ikke kun sætter ind, når der er skyderier i gaderne, men at der løbende er en indsats, hvor man siger, at man ikke vil acceptere, at der er subkulturer i samfundet, hvor det er volden, der hersker, at man ikke vil acceptere, at der er nogle, der bliver truet til at betale beskyttelsespenge osv. Vi vil ikke acceptere, at disse subkulturer få lov til at eksistere, så længe de bare ikke skyder på os andre eller kidnapper børn.

Vi bliver nødt til at gå ind og sige, at det altså er en trussel mod samfundet, at man har så voldsom en organiseret kriminalitet. Og hvis man lader den få lov til at være, vokser den sig langt større, som vi har set det fra andre lande. Derfor er der altså behov for, at man tager det langt mere alvorligt, end man har gjort hidtil.

Kl. 21:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 21:22

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er jo rart, at vi endnu en gang får lejlighed til at diskutere bandekrigen. Man kunne ønske sig, at der var andre spørgsmål, som vi havde lige så

rig lejlighed til at diskutere her i Folketinget med en lige så høj frekvens, men nok om det.

Man kan jo sige, at det forslag til vedtagelse, som VKO-partierne har lagt op til, lægger sig fuldstændig på linje med det, som vi har hørt tidligere, nemlig mere af det hårde, mere af det samme, mere af det straffende. Det kunne man jo også se, da jeg diskuterede med Dansk Folkepartis ordfører hr. Peter Skaarup før; opfindsomheden var ikke stor, når det kom til de bløde områder, om end jeg faktisk godt vil kvittere for hr. Peter Skaarups ord om mentorordninger og om i øvrigt at lægge op til lektiehjælp. Her kunne vi måske ligefrem have en centralistisk fællespointe om, at det burde være obligatorisk at lave noget sådant rundtomkring, fordi det ville have en klar effekt med hensyn til at få folk på rette spor. Så det kunne jo være, at der kunne blive nogle spændende alliancer dér.

Så synes jeg, at det er værd at tage med, at når man snakker om, at man vil bruge Al Capone-modellen, handler det meget om det her traditionelle med at ramme anden form for kriminalitet, især i form af skattesnyd osv. Men man glemmer altid den anden del af, hvad det egentlig var, der lykkedes i USA i trediverne, efter at man fjernede spiritusforbudet, for det var jo netop legaliseringen af det sorte marked, der havde været for de kriminelle mafiosoer, som gjorde, at man faktisk kunne gøre noget, der virkelig rykkede.

Derfor mener jeg også stadig væk, som jeg har sagt under alle de øvrige debatter, vi har haft om bandekrig og lignende, at legalisering af hash/cannabis ville være en af de måder, man virkelig ville kunne gøre noget ved det her problem på. Justitsministeren var jo også så venlig endnu en gang at gentage, at lige præcis det marked har en stor betydning, også når man spørger rigspolitiet. Så derfor er der vel ikke nogen tvivl om, at det ville kunne gøre en reel forskel.

Det vil sige, at der dybest set er tre elementer, der skal tages fat på, sådan som jeg ser det.

For det første skal man tage fat på det hårde, på det med straffene. Der må man sige, at regeringen har været tidligt ude, det har den kørt på de sidste 7-8 år, så den del tror jeg ikke er nødvendig at gøre så meget mere ved.

Så er der for det andet de to andre dele, som handler om det her med, at vi skal stoppe tilgangen til banderne, og hvor jeg jo må give den give den socialdemokratiske ordfører ret i, at det meget er noget, man nu har lært at sige. Det er vi

glade for, og så skal vi bare have fyldt lidt mere indhold i det, det kunne være mentorordninger og lektiehjælp, som hr. Peter Skaarup nævnte, men det kunne også være andre sociale tiltag.

Endelig handler det altså for det tredje om at fjerne det marked fra de bander. Og før man anerkender, at man dybest set bruger alt, alt for meget tid på at jage ganske almindelige mennesker og handlinger, som dybest set ikke burde være kriminelle, kommer man til at spilde rigtig mange politiresourcer, det kommer man til, så længe man ikke anerkender, at vi skal sætte en stopper for det.

Så jeg vil sige: Fjern markedet fra banderne! Dog var jeg glad for, da vi havde en diskussion med skatteministeren tidligere på dagen, at høre, at regeringen ikke har planer om også at brandskatte ved at hæve afgifterne på tobak, så man laver nye markeder til banderne, sådan som jeg forstår at dele af oppositionen ønsker at gøre. Det er da altid noget, men jeg synes, at man skulle gå et skridt videre og fjerne de ufatteligt lukrative markeder, som de kriminelle miljøer har.

Så vi er jo lidt der, hvor vi har været alle de andre gange. Derfor har jeg ikke tænkt mig at stemme for det forslag til vedtagelse, der ligger fra VKO-partierne. Og da det er det eneste, vi kommer til at stemme om, er det det eneste, jeg vil tage stilling til.

Kl. 21:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Vil ministeren have ordet til sidst? Nej. Vil hr. Peter Skaarup heller ikke have ordet til sidst? Nej. Godt.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet. Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted på torsdag, den 28. maj 2009.

Det næste punkt på dagsordenen er:

53) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkede beføjelser til Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsættelse 19.02.2009).

Kl. 21:26

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 21:26

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Efter beslutningsforslaget fra SF opfordres regeringen til at ændre lov om etablering af et udvalg om forsvarets og politiets efterretningstjenester, det såkaldte Kontroludvalg, med henblik på at give udvalget en række yderligere beføjelser. Desuden foreslås det, at efterretningstjenesterne pålægges i deres årsberetning at give meget detaljerede oplysninger om en række forhold med henblik på at give offentligheden indsigt i efterretningstjenesternes arbejde.

Den første del af beslutningsforslaget lægger som nævnt op til at give Kontroludvalget en række meget vidtgående beføjelser. Efter forslaget skal Kontroludvalget således bl.a. have ret til ubegrænset indsigt i og adgang til efterretningstjenesternes arkiver og lokaler m.v. og mulighed for at undersøge henvendelser fra borgere og organisationer.

Efter den gældende lov fra 1988 er Kontroludvalget etableret med det formål at have indseende med forsvarets og politiets efterretningstjenesters arbejde. Efter loven skal regeringen derfor underrette udvalget om væsentlige omstændigheder af sikkerhedsmæssig eller udenrigspolitisk karakter af betydning for efterretningstjenesternes virksomhed. Og regeringen skal ligeledes underrette udvalget om indholdet af de retningslinjer, der gælder for efterretningstjenesternes virksomhed. Udvalget kan endvidere efter loven enten skriftligt eller mundtligt over for regeringen tilkendegive sin opfattelse vedrørende de spørgsmål, som tages under behandling i udvalget. Kontroludvalget har med andre ord allerede i dag en reel kontrolfunktion, selv om man kunne få et andet indtryk af bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Der er i sagens natur en række forhold, som man er nødt til at overveje nøje i forbindelse med spørgsmålet om en eventuel ny ordning for kontrol med efterretningstjenesterne. For det første er det afgørende, at man ikke svækker efterretningstjenesternes effektivitet, herunder at man ikke beskadiger forholdet til kilder og internationale samarbejdspartnere, som erfaringsmæssigt lægger afgørende vægt på fortrolighed og kildebeskyttelse. For det andet er det efter regeringens opfattelse meget væsentligt at fasthol-